

er gaaet over til at blive Fornødenhedsartikler for Befolkningen.

Det forekommer mig, at det under disse Forhold er berettiget at rejse det Spørgsmaal, om det ikke er lige saa nødvendigt for Erhvervslivet at søge tilvejebragt en Skattereform, som det er, hvad man fra konservativ og socialdemokratisk Side saa længe har hævdedet, at gaa til en Frontforandring med Hensyn til vor Toldpolitik. Lige saa berettiget den Skattepolitik var, som vi førte under Højkonjunkturerne, i Gullaschtiden med de stigende Indtægter og let tjente Formuer — jeg skulde være den sidste til at kritisere, at man den Gang stadig paalagde midlertidige ekstraordinære Indkomstskatter og Formueskatter o. s. v. og stadig forhøjede Progressionen, for det svarede til Erhvervslivets Situation den Gang —, lige saa paakrævet forekommer det mig nu at være, at der gaas den ganske modsatte Vej.

Jeg kan ikke se rettere end, at den Tanke, som har været fremsat baade af den højtærede Statsminister og, saa vidt jeg erindrer, ogsaa af den højtærede Finansminister: at det er nødvendigt at sætte Formuebeskatningen i Forbindelse med Spørgsmaalet om Afkastningen, har sin Berettigelse under de trykkede Forhold, vi er inde i nu, mere end nogen Sinde. I mine Øjne burde Formue og Indtægt tages under eetsom et samlet Udtryk for den paagældende Borgers Skatteevne, saa at der stadig var en rationel Forholdsmæssighed mellem forøgede Indtægter og Formuer og omvendt, saaledes at de skattemæssigt stod i direkte proportionalt Forhold til hinanden i Stedet for som nu i omvendt proportionalt Forhold.

For et Aar siden gik, som det vil erindres, det socialdemokratiske Parti til Valg paa Arbejdsløshedssituationen og Deflationskrisen. Og med hvilket Valgprogram gjorde Socialdemokratiet dette? Hvad var Hovedpunkterne i dette Valgprogram? Jo, de var den Gang fri Import og ekstraordinær Formueskat. I Foraaret 1924 — det har jeg gjort opmærksom paa før —, da Socialdemokratiet kom til Magten og skulde føre Deflationspolitik for at raade Bod paa Eftervirkningerne af Inflationen, var Programmet nøjagtigt det samme: ekstraordinær Formueskat. Der er et højtæret Medlem i denne Sal, jeg husker ikke hvem, der en Gang har brugt det Udtryk om nogle af vore Husmandsførere, at de havde Jord paa Hjernen. Det forekommer mig, at man kan sige om det socialdemokratiske Partis Ledere, at de har Formue paa Hjernen. Det var derfor heller intet Under,

at det socialdemokratiske Parti den Gang høstede sig et utvetydigt Nederlag.

Nu er det ærede Medlem Hr. Stauning blevet klar paa, at hvis Arbejderen paa ny skal faa Beskæftigelse, hvis hans Levefod ikke skal slaas unødigt i Stykker, og hvis Blodet igen skal begynde at flyde med kraftigt Puls-slag i Erhvervslivets Aarer, er en positiv Told- og Handelspolitik nødvendig. Det er et Synspunkt, som konservative Politikere i England har fulgt uden Vaklen. Jeg kunde vise ærede Medlemmer i denne Sal Tale efter Tale af den engelske konservative Premierminister, hvori han hævder, at det er en konservativ Opgave med alle til Raadighed staaende Midler at kæmpe for, at Menigheds økonomiske Levefod ikke slaas i Stykker, at der ikke gøres Skaar i denne, undtagen hvor det er en absolut bydende Nødvendighed for Erhvervslivet, en bydende Nødvendighed for den Deflationspolitik, som man ogsaa førte i England, men hvor man ikke indskrænkede sig til at sige, at Lønningerne skal ned, men tyede til mange andre Midler.

Mon ikke det ærede Medlem Hr. Stauning, hvis han søgte Oplysning i Skattedepartementet og Landsoverskatteraadet med Hensyn til Formue- og Indkomstskatten, vilde komme til det Resultat, at en Signalforandring ogsaa paa dette Omraade af Hensyn til Erhvervslivet, af Hensyn til Produktionen, af Hensyn til Arbejderne og af Hensyn til Statsfinanserne er betimelig og paakrævet? Jeg tror, at det ærede Socialdemokrati maa gøre sig klart, at man kan ikke samtidig malke og spise Bøf af den samme Skatteko.

Men naar den højtærede Regering nu stiller i Udsigt, at den kun vil gaa til en Lettelse af den direkte Beskatning paa Grundlag af det Regnskabsoverskud, som de finansielle Nedsøringer giver, saa anser jeg det for udelukket at opnaa en Skattereform, som forslaar og som Erhvervslivet trænger til. Har det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke erkendt, at det 16 Mill. Kr.s Overskud paa Finansloven er en overmaade dubiøs Størrelse? Kan der regnes blot nogenlunde sikkert med, at de kommende Finansaar vil give et Overskud og et saa stort Overskud, at man trygt kan basere en Reform af den direkte Beskatning paa dette? Jeg mener nej.

Jeg ser ikke rettere end, at den eneste farbare og tilraadelige Vej under den nuværende Deflationsdepression er at foretage en Omlægning af den direkte Skat, som i sin nuværende Form og Virkemaade har stoppet Hovedkilden til Arbejdet, nemlig Ka-